

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 472/2013

av den 21 maj 2013

om förstärkning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater i euroområdet som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Den mycket allvarliga globala kris som drabbat världen sedan 2007 har djupt skadat den ekonomiska tillväxten och den finansiella stabiliteten samt förorsakat en kraftig ökning av underskottet i de offentliga finanserna och av medlemsstaternas skuldsättning, vilket tvingat flera av dem att söka ekonomiskt bistånd inom och utanför unionens ramverk.
- (2) Enligt artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) ska unionen vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt

skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor.

- (3) Förenligheten mellan unionens multilaterala ram för övervakning som fastställs i EUF-fördraget och eventuella politiska villkor kopplade till ekonomiskt bistånd bör fastställas i unionsrätten. Den ekonomiska och finansiella integrationen av alla medlemsstater, särskilt de som har euron som valuta, innebär att förstärkt övervakning behövs för att förhindra att problem i en medlemsstat som har eller hotas av svårigheter med avseende på sin finansiella stabilitet sprids till resten av euroområdet och mer allmänt till unionen som helhet.
- (4) Hur strikt den ekonomiska övervakningen och budgetövervakningen ska vara är en fråga som måste anpassas och stå i proportion till hur allvarliga de finansiella svårigheterna är och den måste även beakta vilken typ av ekonomiskt bistånd som tas emot, vilket kan variera från förebyggande stöd baserat på vissa villkor till ett fullständigt makroekonomiskt anpassningsprogram med strikta policyvillkor. Alla makroekonomiska anpassningsprogram bör beakta den berörda medlemsstatens nationella reformprogram inom ramen för unionens strategi för tillväxt och sysselsättning.
- (5) En medlemsstat som har euron som valuta och som är drabbad av, eller hotas av, allvarliga finansiella svårigheter bör sättas under förstärkt övervakning enligt denna förordning så att den snabbt kan återgå till en normal situation och för att skydda andra medlemsstater i euroområdet från potentiella negativa spridningseffekter. Den förstärkta övervakningen bör stå i proportion till problemens omfattning och anpassas i enlighet därmed. Den bör omfatta ökad tillgång till information som behövs för en noggrann övervakning av den ekonomiska och finansiella situationen och tillståndet för de offentliga finanserna samt regelbunden rapportering till Europaparlamentets ansvariga utskott och den ekonomiska och finansiella kommittén (EFK) eller de delkommittéer som

⁽¹⁾ EUT C 141, 17.5.2012, s. 7.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 12 mars 2013 (ännu ej offentliggjord i *Europeiska unionens officiella tidning*) och rådets beslut av den 13 maj 2013.

den kommittén kan komma att utse i det syftet. Samma arrangemang för övervakning bör gälla medlemsstater som begär förebyggande stöd från en eller flera medlemsstater eller tredjeländer, den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM), den europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF), eller andra berörda internationella finansiella institutioner, såsom Internationella valutafonden (IMF).

- (6) En medlemsstat som omfattas av förstärkt övervakning bör också anta åtgärder för att komma till rätta med orsakerna eller de potentiella orsakerna till sina svårigheter. I detta syfte bör alla rekommendationer som riktas till medlemsstaten under ett förfarande vid alltför stora underskott eller ett förfarande vid alltför stora makroekonomiska obalanser beaktas.
- (7) Den ekonomiska övervakningen och budgetövervakningen bör förstärkas betydligt för medlemsstater som omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram. Med tanke på hur omfattande anpassningsprogrammet är, bör den övriga ekonomiska övervakningen och budgetövervakningen tillfälligt avbrytas eller, när det är lämpligt, anpassas under programmets löptid för att säkra en konsekvent övervakning av den ekonomiska politiken och undvika dubbla rapporteringskrav. Under förberedelserna av det makroekonomiska anpassningsprogrammet måste emellertid alla rekommendationer som riktas till medlemsstaten under loppet av ett förfarande vid alltför stora underskott eller ett förfarande vid alltför stora makroekonomiska obalanser beaktas.
- (8) Skattebedrägerier och skatteflykt har blivit en allt större utmaning. Ekonomins globalisering, den tekniska utvecklingen, bedrägeriernas internationalisering och det inbördes beroende mellan medlemsstaterna som detta har lett till visar på begränsningarna med strikt nationella angreppssätt och stärker behovet av gemensamma insatser.
- (9) De problem som orsakas av skattebedrägerier och skatteflykt bör i medlemsstater som omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram hanteras genom att förbättra skatteuppbörden i dessa medlemsstater och genom att stärka samarbetet mellan skattemyndigheterna i unionen och tredjeländer.
- (10) Regler bör fastställas för utökad dialog mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och för att säkerställa ökad öppenhet och ansvarsskyldighet. Parlamentet i en medlemsstat som om-

fattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram eller förstärkt övervakning bör hållas informerat i enlighet med nationella bestämmelser och nationell praxis.

- (11) Medlemsstaterna bör, i enlighet med nationella bestämmelser och nationell praxis, engagera arbetsmarknadens parter och civilsamhällets organisationer i utarbetandet, genomförandet, uppföljningen och utvärderingen av ekonomiska biståndsprogram.
- (12) Innan ett rådsbeslut angående ett makroekonomiskt anpassningsprogram antas bör de relevanta organen inom ESM och EFSF ha möjlighet att diskutera resultatet av förhandlingen mellan kommissionen – som agerar för ESM:s eller EFSF:s räkning, i samverkan med Europeiska centralbanken (ECB) och, när det är lämpligt, IMF – och den biståndsmottagande medlemsstaten om de politiska villkor som kan komma att kopplas till den medlemsstatens ekonomiska bistånd. De samförståndsavtal som anger de detaljerade villkoren för beviljande av ekonomiskt bistånd ska antas i enlighet med fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen och EFSF-ramavtalet.
- (13) Om inte annat anges bör hänvisningar till ekonomiskt bistånd i denna förordning även omfatta ekonomiskt bistånd beviljat i förebyggande syfte och lån för rekapitalisering av finansiella institut.
- (14) Kommissionens beslut att ställa en medlemsstat under förstärkt övervakning enligt denna förordning bör fattas i nära samarbete med EFK, europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾, europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽²⁾, europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽³⁾ (gemensamt kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*) och Europeiska systemrisknämnden (ESRB), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd⁽⁴⁾. Kommissionen bör också samarbeta med EFK när beslut fattas om en eventuell förlängning av den förstärkta övervakningen.

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

- (15) Efter en motiverad begäran från den berörda medlemsstaten, eller, i tillämpliga fall, på grund av exceptionella ekonomiska omständigheter, kan kommissionen rekommendera att reducera eller annullera en befintlig räntebärande deposition, icke-räntebärande deposition eller böter som ålagts av rådet inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande eller korrigerande del för en medlemsstat som omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram.
- (16) Tillgång till information om det förberedande arbete som genomförts före antagandet av en rekommendation enligt denna förordning bör omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽¹⁾.
- (17) När ett beslut fattas enligt denna förordning om att en medlemsstat inte följer kraven i dess makroekonomiska anpassningsprogram och händelser och analyser tydligt visar att en mekanism behövs för att säkerställa respekten för förpliktelser gentemot fordringsägare och för att säkerställa stabiliseringen av dess ekonomiska situation och offentliga finanser, uppmanas kommissionen att föreslå en sådan mekanism.
- (18) Befogenheten att anta rekommendationer om antagandet av korrigerande åtgärder i förebyggande syfte och om förberedandet av ett makroekonomiskt anpassningsprogram, befogenheten att godkänna de makroekonomiska anpassningsprogrammen, befogenheten att anta beslut om de viktigaste policyvillkoren som ESM eller EFSF planerar att inbegripa i villkoren för ekonomiskt bistånd som beviljas i förebyggande syfte eller för lån som beviljas för rekapitalisering av finansiella institut, eller i nya finansiella instrument som överenskommit inom ramen för ESM samt befogenheten att rekommendera antagandet av korrigerande åtgärder för medlemsstater som står under övervakning efter programperiodens slut bör ges till rådet. Dessa befogenheter är av särskild betydelse för den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som, enligt artikel 121 i EUF-fördraget, ska äga rum i rådet.
- a) har, eller hotas av, allvarliga svårigheter med sin finansiella stabilitet eller med hållbarheten i sina offentliga finanser, vilka potentiellt kommer att medföra negativa spridningseffekter för andra medlemsstater i euroområdet, eller
- b) begär eller mottar ekonomiskt bistånd från en eller flera medlemsstater eller tredjeländer, den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM), den europeiska stabilitetsmekanismen (ESM), den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) eller en annan berörd finansiell institution, såsom Internationella valutafonden (IMF).
2. I denna förordning föreskrivs även bestämmelser för förstärkt samordning av den ekonomiska politiken.
3. Denna förordning ska tillämpas på medlemsstater som har euron som valuta.
4. Vid tillämpningen av denna förordning ska rådet, kommissionen och medlemsstaterna till fullo respektera artikel 152 i EUF-fördraget. Vid tillämpningen av denna förordning och de rekommendationer som utfärdas enligt denna, ska rådet, kommissionen och medlemsstaterna beakta nationella regler och nationell praxis och artikel 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Tillämpningen av denna förordning och av de rekommendationerna påverkar följaktligen inte rätten att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal samt att vidta kollektiva åtgärder i enlighet med nationell rätt.

Artikel 2

Medlemsstater som står under förstärkt övervakning

1. Kommissionen får besluta att ställa en medlemsstat under förstärkt övervakning om den har eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på sin finansiella stabilitet, vilka sannolikt kommer att medföra negativa spridningseffekter för andra medlemsstater i euroområdet.

När kommissionen bedömer huruvida en medlemsstat hotas av allvarliga svårigheter med avseende på sin finansiella stabilitet ska kommissionen, bland andra parametrar, använda den förvarningsmekanism som upprättats enligt artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽²⁾ eller den senaste fördjupade granskningen, om en sådan finns tillgänglig. Kommissionen ska också göra en samlad bedömning där hänsyn särskilt tas till den medlemsstatens lånevillkor, återbetalningsprofilen för dess skuldförbindelser, stabiliteten i budgetramverket, den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna, skuldbördans omfattning och risken för smitta från allvarliga obalanser i dess finanssektor till de offentliga finanserna eller till finanssektorn i andra medlemsstater.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning fastställs bestämmelser för att förstärka den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater som har euron som valuta och som

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

Den berörda medlemsstaten ska ges möjlighet att yttra sig innan kommissionen antar sitt beslut att ställa den medlemsstaten under förstärkt övervakning. Kommissionen ska var sjätte månad besluta om den förstärkta övervakningen av den medlemsstaten ska fortsätta.

2. När kommissionen beslutar att ställa en medlemsstat under förstärkt övervakning enligt punkt 1 ska den vederbörligen meddela den berörda medlemsstaten alla resultat av den bedömningen och ska informera Europeiska centralbanken (ECB), i dess egenskap av tillsynsorgan, samt relevanta europeiska tillsynsmyndigheter och ESRB.

3. När en medlemsstat mottar ekonomiskt bistånd i förebyggande syfte från en eller flera andra medlemsstater eller tredjeländer, EFSM, ESM, EFSF eller en annan berörd internationell finansiell institution såsom IMF, ska kommissionen ställa den medlemsstaten under förstärkt övervakning.

Kommissionen ska offentliggöra alla beslut som fattas enligt punkt 1 och den här punkten.

4. Punkt 3 ska inte gälla medlemsstater som mottar ekonomiskt bistånd i förebyggande syfte i form av en kreditram som inte förutsätter att den berörda medlemsstaten antar nya politiska åtgärder, under förutsättning att kreditramen inte utnyttjas.

5. Kommissionen ska i informationssyfte offentliggöra en förteckning över de instrument för förebyggande ekonomiskt bistånd som avses i punkt 3 och ska hålla den uppdaterad för den händelse ESM, EFSF eller en annan berörd internationell finansiell institution skulle ändra sin strategi för ekonomiskt bistånd.

Artikel 3

Förstärkt övervakning

1. En medlemsstat som står under förstärkt övervakning ska, efter samråd och i samarbete med kommissionen, som agerar i samverkan med ECB, de europeiska tillsynsmyndigheterna, ESRB, och när det är lämpligt IMF, anta åtgärder för att komma tillrätta med orsakerna eller de potentiella orsakerna till svårigheter. Samtidigt ska medlemsstaten beakta alla rekommendationer som har riktats till den enligt rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾, rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och

förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott⁽²⁾ eller förordning (EU) nr 1176/2011, avseende bland annat dess nationella reformprogram och dess stabilitetsprogram.

Kommissionen ska informera Europaparlamentets ansvariga utskott, EFK, Eurogruppens arbetsgrupp och den berörda medlemsstatens nationella parlament om de åtgärder som avses i första stycket, när det är lämpligt och i enlighet med nationell praxis.

2. Den närmare övervakning av den finanspolitiska situationen som fastställs i artikel 10.2, 10.3 och 10.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 473/2013 av den 21 maj 2013 om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstater i euroområdet⁽³⁾ ska gälla en medlemsstat som står under förstärkt övervakning, oberoende av om ett alltför stort underskott föreligger i den medlemsstaten. Den rapport som utarbetats i enlighet med artikel 10.3 i den förordningen ska lämnas in en gång per kvartal.

3. På begäran av kommissionen ska en medlemsstat som står under förstärkt övervakning enligt artikel 2.1 göra följande:

a) Vid de begärda intervallerna lämna särredovisade uppgifter till ECB, i dess egenskap av tillsynsorgan, och när det är lämpligt, till de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna, i enlighet med artikel 35 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 1094/2010 och (EU) nr 1095/2010, om utvecklingen i landets finansiella system, vid behov tillsammans med en analys av resultaten av de stresstester eller känslighetsanalyser som utförts enligt led b i denna punkt.

b) Under övervakning av ECB, i dess egenskap av tillsynsorgan, eller, när det är lämpligt, de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna, vid behov utföra stresstester eller känslighetsanalyser för att bedöma den finansiella sektorns motståndskraft mot olika makroekonomiska och finansiella chocker, enligt anvisningar från kommissionen och ECB, i samverkan med de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna och ESRB.

c) Låta sin kapacitet att utöva tillsyn av den finansiella sektorn regelbundet bedömas inom ramen för en expertgranskning utförd av ECB, i dess egenskap av tillsynsorgan, eller, när det är lämpligt, av de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽³⁾ Se sidan 11 i detta nummer av EUT.

- d) Till kommissionen överföra all information som är nödvändig för övervakning av makroekonomiska obalanser enligt förordning (EU) nr 1176/2011.

På grundval av den analys av resultaten av de stresstester eller känslighetsanalyser som avses i första stycket led a och med beaktande av slutsatserna av bedömningen av de indikatorer som ingår i resultattavlan för makroekonomiska obalanser, upprättad genom förordning (EU) nr 1176/2011, ska ECB, i dess egenskap av tillsynsorgan, och de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna, i samverkan med ESRB, utarbeta en bedömning av de potentiella svagheterna i det finansiella systemet och ska vidarebefordra denna bedömning till kommissionen vid de tidsintervaller som denna anger och till ECB.

4. På begäran av kommissionen ska en medlemsstat som står under förstärkt övervakning i enlighet med artikel 2.3 göra följande:

- a) Vid de begärda intervallerna lämna specificerade uppgifter till kommissionen, ECB och, när det är lämpligt, de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna, i enlighet med artikel 35 i förordningarna (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010, om utvecklingen i landets finansiella system, tillsammans med en analys av resultaten av eventuella stresstester eller känslighetsanalyser som utförts enligt led b.

- b) Under övervakning av ECB, i dess egenskap av tillsynsorgan, eller, när det är lämpligt, under övervakning av de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna, utföra stresstester eller känslighetsanalyser för att bedöma den finansiella sektorns motståndskraft mot makroekonomiska och finansiella chocker, enligt anvisningar från kommissionen och ECB som agerar i samverkan med de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna och ESRB, och i detalj underrätta dessa om resultaten.

- c) Låta sin kapacitet att utöva tillsyn av den finansiella sektorn regelbundet bedömas inom ramen för en expertgranskning utförd av ECB, i dess egenskap av tillsynsorgan, eller, när det är lämpligt, av de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna.

- d) Till kommissionen överföra all information som är nödvändig för övervakning av makroekonomiska obalanser enligt förordning (EU) nr 1176/2011.

De särredovisade uppgifter som kommissionen, ECB och de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna mottar ska behandlas konfidentiellt.

5. Kommissionen ska, i samarbete med ECB och de berörda europeiska tillsynsmyndigheterna och, när det är lämpligt, IMF, göra regelbundna kontrollbesök i de medlemsstater som står under förstärkt övervakning för att bedöma genomförandet av de åtgärder som avses i punkterna 1, 2, 3 och 4.

En gång per kvartal ska kommissionen informera Europaparlamentets ansvariga utskott och EFK om sin bedömning. I den bedömningen ska den särskilt undersöka om ytterligare åtgärder är nödvändiga.

De kontrollbesök som avses i första stycket ska ersätta den övervakning på plats som föreskrivs i artikel 10a.2 i förordning (EG) nr 1467/97.

6. I samband med förberedelserna av den bedömning som avses i punkt 5 ska kommissionen beakta resultaten av en eventuell fördjupad granskning enligt förordning (EU) nr 1176/2011, inbegripet utvärderingen av spridningseffekter av nationell ekonomisk politik för medlemsstater som står under förstärkt övervakning, i enlighet med artikel 5.2 i den förordningen.

7. Om kommissionen, på grundval av kontrollbesöken enligt punkt 5, konstaterar att ytterligare åtgärder är nödvändiga och att den finansiella och ekonomiska situationen i den berörda medlemsstaten har betydande negativa effekter på euroområdet eller dess medlemsstaters finansiella stabilitet får rådet, på förslag från kommissionen och med kvalificerad majoritet, rekommendera den berörda medlemsstaten att vidta förebyggande korrigerande åtgärder eller att utarbeta ett utkast till makroekonomiskt anpassningsprogram.

Rådet kan välja att offentliggöra sin rekommendation.

8. Om en rekommendation enligt punkt 7 offentliggörs gäller följande:

- a) Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda den berörda medlemsstaten och kommissionen möjlighet att delta i en diskussion.

- b) Representanter från kommissionen får bjudas in av den berörda medlemsstatens parlament för att delta i en diskussion.

- c) Rådet ska i god tid informera Europaparlamentets ansvariga utskott om innehållet i rekommendationen.

9. Under hela processen för förstärkt övervakning får Europaparlamentets ansvariga utskott och parlamentet i den berörda medlemsstaten bjuda in representanter från kommissionen, ECB och IMF att delta i en ekonomisk dialog.

Artikel 4

Rapportering vid ekonomiskt bistånd för att rekapitalisera finansiella institut

Medlemsstater som står under förstärkt övervakning eller omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram och som mottar ekonomiskt bistånd för att rekapitalisera sina finansinstitut ska två gånger om året rapportera till EFK om de villkor som införts för dessa finansinstitut, däribland villkoren för ersättningar till chefer. Dessa medlemsstater ska även rapportera om de kreditvillkor som finanssektorn erbjuder realekonomin.

Artikel 5

Information om begäran om ekonomiskt bistånd

En medlemsstat som har för avsikt att begära ekonomiskt bistånd från en eller flera andra medlemsstater eller tredjeländer, ESM, EFSF eller en annan berörd internationell finansiell institution, såsom IMF, ska omedelbart informera ordföranden för Eurogruppens arbetsgrupp, kommissionären med ansvar för ekonomiska och monetära frågor och ECB:s ordförande om sina avsikter.

Efter att ha erhållit en bedömning från kommissionen ska Eurogruppens arbetsgrupp diskutera den planerade begäran i syfte att granska, bland annat, möjligheterna till ekonomiskt bistånd inom ramen för unionens eller euroområdet befintliga finansieringsinstrument innan den berörda medlemsstaten vänder sig till potentiella långivare.

En medlemsstat som har för avsikt att begära ekonomiskt bistånd från EFSM ska omedelbart informera EFK:s ordförande, kommissionären med ansvar för ekonomiska och monetära frågor och ECB:s ordförande om sina avsikter.

Artikel 6

Utvärdering av den offentliga skuldens hållbarhet

Om en medlemsstat begär ekonomiskt bistånd från EFSM, ESM eller EFSF ska kommissionen i samverkan med ECB och, när det är möjligt, med IMF, bedöma hållbarheten i den berörda medlemsstatens offentliga skuld samt de föreliggande eller potentiella finansieringsbehoven. Kommissionen ska överlämna denna bedömning till Eurogruppens arbetsgrupp, om ekonomiskt bistånd ska beviljas genom ESM eller EFSF, och till EFK om ekonomiskt bistånd ska beviljas genom EFSM.

Bedömningen av den offentliga skuldens hållbarhet ska baseras på det mest sannolika makroekonomiska scenariot eller på ett försiktigare scenario och budgetprognoser som tas fram med hjälp av den mest aktuella informationen och som på lämpligt sätt beaktar slutsatserna i den rapport som avses i artikel 3.3 a och de övervakningsuppgifter som utförs i enlighet med artikel 3.3 b. Kommissionen ska också bedöma konsekvenserna av makroekonomiska och finansiella chocker och ogynnsam utveckling för den offentliga skuldens hållbarhet.

Kommissionen ska offentliggöra det makroekonomiska scenariot, inbegripet tillväxtscenariot, de relevanta parametrar som ligger till grund för bedömningen av den offentliga skuldens hållbarhet för den berörda medlemsstaten samt en uppskattning av konsekvenserna av de samlade budgetåtgärderna för den ekonomiska tillväxten.

Artikel 7

Makroekonomiskt anpassningsprogram

1. Om en medlemsstat begär ekonomiskt bistånd från en eller flera medlemsstater eller tredjeländer, EFSM, ESM, EFSF eller IMF, ska den i samråd med kommissionen, som samverkar med ECB och, när det är lämpligt, IMF, utarbeta ett utkast till makroekonomiskt anpassningsprogram som ska bygga på och ersätta alla program för ekonomiskt partnerskap i enlighet med förordning (EU) nr 473/2013 och inbegripa de årliga målen för de offentliga finanserna.

Utkastet till makroekonomiskt anpassningsprogram ska behandla de specifika risker som har sitt ursprung i denna medlemsstat och som påverkar euroområdet finansiella stabilitet och ska syfta till en snabb återgång till en sund och hållbar ekonomisk och finansiell situation och till återställandet av medlemsstatens förmåga att helt och hållet finansiera sig på de finansiella marknaderna.

Utkastet till makroekonomiskt anpassningsprogram ska bygga på den bedömning av den offentliga skuldens hållbarhet som avses i artikel 6, vilken ska uppdateras för att inkludera konsekvenserna av det utkast till korrigerande åtgärder som har förhandlats fram med den berörda medlemsstaten, och ska ta hänsyn till eventuella rekommendationer som riktas till den medlemsstaten enligt artiklarna 121, 126, 136 eller 148 i EUF-fördraget, och medlemsstatens åtgärder för att följa dem, men samtidigt sträva efter att bredda, förstärka och fördjupa de nödvändiga politiska insatserna.

Utkastet till makroekonomiskt anpassningsprogram ska beakta den berörda medlemsstatens praxis och system för lönebildning samt nationella reformprogram inom ramen för unionens strategi för tillväxt och sysselsättning.

Utkastet till makroekonomiskt anpassningsprogram ska till fullo respektera artikel 152 i EUF-fördraget och artikel 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Kommissionen ska muntligen informera ordföranden och vice ordförandena för Europaparlamentets ansvariga utskott om hur förberedelsearbetet med utkastet till makroekonomiskt anpassningsprogram fortskrider. Den informationen ska behandlas konfidentiellt.

2. Rådet ska på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet godkänna det makroekonomiska anpassningsprogram som har utarbetats av den medlemsstat som i enlighet med punkt 1 begär ekonomiskt bistånd.

Kommissionen ska se till att det samförståndsavtal den har undertecknat för ESM:s eller EFSF:s räkning till alla delar är förenligt med det makroekonomiska anpassningsprogram som rådet har godkänt.

3. Kommissionen ska säkerställa enhetligheten i den ekonomiska övervakningen och budgetövervakningen avseende en medlemsstat som genomför ett makroekonomiskt anpassningsprogram, i syfte att undvika dubbla rapporteringsskyldigheter.

4. I samverkan med ECB och, när det är lämpligt, IMF, ska kommissionen övervaka hur en medlemsstats genomförande av det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortlöper.

Kommissionen ska var tredje månad informera EFK om detta genomförande. Den berörda medlemsstaten ska samarbeta fullt ut med kommissionen och ECB. Den ska särskilt förse kommissionen och ECB med all information som de anser sig behöva för att kunna övervaka genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet i enlighet med artikel 3.4.

Kommissionen ska muntligen informera ordföranden och vice ordförandena för Europaparlamentets ansvariga utskott om de slutsatser som dragits av övervakningen av det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Denna information ska behandlas konfidentiellt.

5. I samverkan med ECB och, när det är lämpligt, IMF ska kommissionen tillsammans med den berörda medlemsstaten undersöka vilka ändringar och uppdateringar som kan behövas av det makroekonomiska anpassningsprogrammet i syfte att på lämpligt sätt beakta bland annat eventuella betydande skillnader

mellan makroekonomiska prognoser och uppnått resultat, inbegripet möjliga konsekvenser av det makroekonomiska anpassningsprogrammet, negativa spridningseffekter samt makroekonomiska och finansiella chocker. Rådet ska på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet besluta om eventuella ändringar av det programmet.

6. Den berörda medlemsstaten ska i nära samarbete med kommissionen överväga huruvida den ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppmuntra privata investerare att bibehålla sin totala exponering på frivillig basis.

7. Om övervakningen enligt punkt 4 avslöjar betydande avvikelser från en medlemsstats makroekonomiska anpassningsprogram får rådet, på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet, besluta att den berörda medlemsstaten inte uppfyller policykraven i dess program. Kommissionen ska i sitt förslag uttryckligen granska om dessa betydande avvikelser beror på omständigheter utanför den berörda medlemsstatens kontroll.

Den budgetkonsolidering som fastställs i det makroekonomiska anpassningsprogrammet ska beakta behovet av att säkerställa tillräckliga medel för grundläggande politikområden, såsom utbildning och hälsovård.

När ett beslut fattas enligt denna punkt ska den berörda medlemsstaten, i nära samarbete med kommissionen och i samverkan med ECB och, när det är lämpligt, IMF, vidta åtgärder för att stabilisera marknaderna och bevara en väl fungerande finanssektor.

8. En medlemsstat som genomför ett makroekonomiskt anpassningsprogram ska om den inte har tillräcklig administrativ kapacitet eller om den stöter på betydande problem vid genomförandet av programmet begära tekniskt bistånd från kommissionen, som för detta ändamål får utse expertgrupper bestående av medlemmar från andra medlemsstater och andra unionsinstitutioner eller från relevanta internationella institutioner. Målen och medlen för det tekniska biståndet ska uttryckligen beskrivas i de uppdaterade versionerna av det makroekonomiska anpassningsprogrammet och ska vara inriktade på det område där de största behoven har fastställts. Det tekniska biståndet kan innefatta fast stationering av en företrädare och stödpersonal i landet för rådgivning till myndigheterna om genomförandet av programmet.

Det makroekonomiska anpassningsprogrammet, inklusive dess mål och den planerade fördelningen av anpassningsinsatserna, ska offentliggöras.

Slutsatserna av bedömningen av den offentliga skuldens hållbarhet ska bifogas det makroekonomiska anpassningsprogrammet.

9. En medlemsstat som genomför ett makroekonomiskt anpassningsprogram ska göra en fullständig revision av sina offentliga finanser i syfte att bland annat avgöra vad som orsakade uppkomsten av de alltför höga skuldnivåerna samt spåra eventuella oegentligheter.

10. Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda den berörda medlemsstaten och kommissionen möjligheten att delta i en diskussion om hur genomförandet av det makroekonomiska anpassningsprogrammet fortlöper.

11. Företrädare för kommissionen får bjudas in av den berörda medlemsstatens parlament för att delta i en diskussion om hur genomförandet av dess makroekonomiska anpassningsprogram fortlöper.

12. Denna artikel ska inte tillämpas på instrument som erbjuder ekonomiskt bistånd i förebyggande syfte, för lån som beviljas för rekapitalisering av finansiella institut, eller för ett nytt finansiellt instrument från ESM för vilket ESM inte föreskriver ett makroekonomiskt anpassningsprogram.

Kommissionen ska i informationssyfte upprätta en förteckning över de berörda ekonomiska biståndsinstrument som avses i första stycket och ska hålla den uppdaterad för den händelse ESM skulle ändra sin strategi för ekonomiskt bistånd.

Med avseende på dessa instrument ska rådet – på rekommendation av kommissionen – via ett beslut som är riktat till den berörda medlemsstaten godkänna de viktigaste policyvillkoren som ESM eller EFSF planerar att inbegripa i villkoren för sitt ekonomiska bistånd, i den utsträckning som innehållet i dessa åtgärder omfattas av unionens befogenhet enligt fördragen.

Kommissionen ska se till att det samförståndsavtal den har undertecknat för ESM:s eller EFSF:s räkning till alla delar är förenligt med rådets beslut.

Artikel 8

Deltagande av arbetsmarknadens parter och det civila samhället

En medlemsstat ska inhämta synpunkter från arbetsmarknadens parter och från relevanta civila samhällsorganisationer när den

förbereder utkastet till makroekonomiskt anpassningsprogram, i syfte att göra det lättare att nå enighet om programmets innehåll.

Artikel 9

Åtgärder för att skydda skatteintäkterna

En medlemsstat ska, när det är nödvändigt, i nära samarbete med kommissionen och i samverkan med ECB och, när det är lämpligt, IMF, vidta åtgärder för att effektivisera uppbörden och kampen mot skattebedrägerier och skatteflykt, i syfte att öka sina skatteintäkter.

Artikel 10

Överensstämmelse med stabilitets- och tillväxtpakten

1. Om en medlemsstat omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram och ändringarna av detta enligt artikel 7 i denna förordning, ska den undantas från skyldigheten att lämna in ett stabilitetsprogram enligt artikel 3 i förordning (EG) nr 1466/97, och ska inbegripa innehållet i ett stabilitetsprogram i sitt makroekonomiska anpassningsprogram.

2. Om en medlemsstat som omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram även är föremål för en rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget eller ett föreläggande om korrigerande av ett alltför stort underskott enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget gäller följande:

- a) Medlemsstaten ska, i tillämpliga fall, undantas från skyldigheten att lämna in rapporter enligt artiklarna 3.4a och 5.1a i förordning (EG) nr 1467/97.
- b) De årliga målen för de offentliga finanserna i varje makroekonomiskt anpassningsprogram ska integreras i rekommendationen eller beslutet om föreläggande enligt artikel 3.4 respektive artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1467/97, och om den berörda medlemsstaten är föremål för ett beslut om föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska åtgärderna för att uppnå de målen i det makroekonomiska anpassningsprogrammet integreras i beslutet om föreläggande i enlighet med artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1467/97.
- c) Vad gäller den övervakning som föreskrivs i artikel 7.4 i den här förordningen, ska medlemsstaten undantas från övervakning enligt artikel 10.1 och artikel 10a i förordning (EG) nr 1467/97 och övervakning som ligger till grund för eventuella beslut enligt artiklarna 4.2 och 6.2 i den förordningen.

*Artikel 11***Överensstämmelse med förordning (EU) nr 1176/2011**

När en medlemsstat omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram, ska förordning (EU) nr 1176/2011 inte tillämpas för den medlemsstaten så länge programmet pågår med undantag för indikatorerna i den resultattavla som upprättats genom förordning (EU) nr 1176/2011 som ska integreras i övervakningen av det programmet.

*Artikel 12***Överensstämmelse med den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken**

Om en medlemsstat omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram ska medlemsstaten undantas från den övervakning och bedömning i den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken som avses i artikel 2-a i förordning (EG) nr 1466/97 så länge programmet pågår.

*Artikel 13***Överensstämmelse med förordning (EU) nr 473/2013**

Om en medlemsstat omfattas av ett makroekonomiskt anpassningsprogram ska förordning (EU) nr 473/2013 inte tillämpas på den medlemsstaten så länge programmet pågår, med undantag för artiklarna 1–5 och 13–18 i den förordningen.

*Artikel 14***Övervakning efter programperiodens slut**

1. En medlemsstat ska övervakas efter programperiodens slut så länge minst 75 % av det ekonomiska bistånd som erhållits från en eller flera andra medlemsstater, EFSM, ESM eller EFSF inte har betalats tillbaka. Rådet får på förslag av kommissionen förlänga övervakningen efter programperiodens slut om det fortsättningsvis föreligger en risk för den berörda medlemsstatens finansiella stabilitet eller för hållbarheten i dess offentliga finanser. Förslaget från kommissionen ska anses vara antaget av rådet, såvida inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta det beslutet inom tio dagar från kommissionens antagande av det.

2. På begäran från kommissionen ska en medlemsstat som övervakas efter programperiodens slut uppfylla kraven enligt artikel 3.3 i den här förordningen och ska också inkomma med den information som avses i artikel 10.3 i förordning (EU) nr 473/2013.

3. I samverkan med ECB ska kommissionen regelbundet utföra kontrollbesök i medlemsstat som står under övervakning efter programperiodens slut för att bedöma landets ekonomiska

och finansiella situation samt situationen för de offentliga finanserna. Var sjätte månad ska den informera Europaparlamentets ansvariga utskott, EFK och den berörda medlemsstatens parlament om sin bedömning, samt framför allt bedöma om korrigerande åtgärder är nödvändiga.

Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda den berörda medlemsstaten och kommissionen möjligheten att delta i en diskussion om de framsteg som gjorts under övervakningen efter programperiodens slut.

4. Rådet får på förslag av kommissionen rekommendera den medlemsstat som står under övervakning efter programperiodens slut att anta korrigerande åtgärder. Förslaget från kommissionen ska anses vara antaget av rådet, såvida inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta kommissionens förslag inom tio dagar från kommissionens antagande av det.

5. Den berörda medlemsstatens parlament får inbjuda företrädare för kommissionen att delta i en diskussion om övervakningen efter programperiodens slut.

*Artikel 15***Omröstning i rådet**

I fråga om de åtgärder som avses i denna förordning, får enbart de rådsmedlemmar som företräder medlemsstater som har euron som valuta rösta, och rösten för den rådsmedlem som företräder den berörda medlemsstaten ska inte beaktas.

En kvalificerad majoritet av de rådsledamöter som avses i första stycket ska fastställas i enlighet med artikel 238.3 a i EUF-fördraget.

*Artikel 16***Tillämpning för medlemsstater som mottar ekonomiskt bistånd**

Medlemsstater som mottar ekonomiskt bistånd den 30 maj 2013 ska omfattas av den här förordningen från den dagen.

*Artikel 17***Övergångsbestämmelser**

Utan hinder av artikel 14 ska medlemsstater som står under övervakning efter programperiodens slut den 30 maj 2013 omfattas av de bestämmelser, villkor och förfaranden som är tillämpliga för det ekonomiska bistånd som de beviljats.

*Artikel 18***Information till Europaparlamentet**

Europaparlamentet får bjuda in företrädare för rådet och kommissionen att delta i en dialog om tillämpningen av denna förordning.

*Artikel 19***Rapporter**

Senast den 1 januari 2014 och därefter vart femte år ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning, vid behov åtföljd av ett förslag till ändring av denna förordning. Kommissionen ska offentliggöra den rapporten.

Den rapport som avses i första stycket ska innehålla en utvärdering av bland annat

- a) denna förordnings ändamålsenlighet,
- b) framstegen med att säkra en bättre samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget,
- c) denna förordnings bidrag till förverkligandet av unionens strategi för tillväxt och sysselsättning.

*Artikel 20***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 21 maj 2013.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
L. CREIGHTON
Ordförande
